

Legenda considerabilei călătorii imense

Dusan Gora

Vreau iubită foc și pară
Născută în primăvară
Cu chip verde, de fecioară -
Gingășie-n trup și-n palmă,
Suspîn răvășit, de doamnă.

Să ne iubim treji, sub frunze
Lipiți ca două meduze,
Evantaie de răcoare
Crește-ne-ar în tălpi, ușoare
Să mă-ntreb cum de se poate
Să trăiesc aici, din toate.
Și atunci, fără sfârșit,
Ocolit-neocolit
Să plecăm spre răsărit...

Să gonim, suiți pe inimi
Cu busolele pe chip

Și ajunși sub felinare,
Să-nchinăm două pahare-
Unul pentru mândrul soare,
Unul pentru ce-i înalt...